

5 / 6

S'al·lega també per la defensa de l'acusat la vulneració de la presumpció d'innocència, però es evident que l'acusat ha reconegut els fets pels que ha estat condemnat, encara que ell hi dona una interpretació diferent de la que ha estat valorada a la sentència impugnada. Però a més de les declaracions de la víctima, coherents, persistent i sense que es puguin apreciar contradiccions en els fets nuclears, juntament amb el reconeixement parcial dels fets per part de l'acusat i les transcripcions testimoniades a les diligències, s'acredita la realitat dels fets denunciats i que aquest integren el delicte lleu de coaccions doncs s'ha evidenciat de forma clara que la conducta de l'acusat ha comportat una situació de temor a la víctima, també una clara ansietat que ha determinat la necessitat de tractament psicològic.

Per tant, hem de concloure que la prova practicada a l'acte del judici s'ha obtingut de forma regular, amb ple respecte el dret de defensa de l'acusat i sense vulneració de les garanties processals i que finalment constitueix prova de càrrec suficient per desvirtuar la presumpció d'innocència i acreditar la culpabilitat de l'acusat. El que determina que, la valoració imparcial del jutge penal, de la prova produïda davant seu, amb plenitud d'immediació i amb totes les garanties, no pugui ser substituïda per la parcial de qui té interès personal en el resultat del procés.

Per tot l'expressat procedeix la desestimació del recurs interposat.

ES GORDA

Segon. D'acord amb els articles 240.2n de la Llei d'enjudiciament criminal i 123 del Codi penal, s'escau imposar l'apel·lant les costes causades en aquesta instància.

Decisió

1. Desestimem el recurs d'apel·lació expressat en l'antecedent de fet segon d'aquesta sentència.

6 / 6

2. Confirmem la sentència apel·lada dictada pel Jutjat Penal num. 18 de Barcelona en data 26 d'abril de 2018 en el Procediment Abreujat num. 484/2017.

3. Imposem l'apel·lant les costes processals causades en aquesta segona instància.

Aquesta sentència no és ferma, i contra la mateixa es pot interposar recurs de cassació per infracció de llei si es considera que, atesos els fets que es declaren provats en la resolució, s'ha infringit un precepte penal de caràcter substantiu o una altra norma jurídica del mateix caràcter que hagi de ser observada en l'aplicació de la llei penal, preparant el recurs mitjançant un escrit autoritzat per un advocat i un procurador, si el recurrent no és el Ministeri fiscal, escrit presentat dins dels cinc dies següents al de l'última notificació de la sentència, i en el qual s'ha de demanar testimoniatge de la sentència i manifestar la classe de recurs que s'intenti utilitzar.

Així ho disposa el Tribunal i ho signen els magistrats que el formen.

ES CÒPIA

